

SLATINA

prameň informácií

Štvrťročný informátor Obce Zvolenská Slatina

4/2021

ročník XIV.

december 2021

ÚVODNÍK

Náš život stále ovplyvňuje COVID 19

Milí spoluobčania!

Prešli ďalšie mesiace a my musíme s polutovaním konštatovať, že náš život, či už súkromný, alebo verejný, stále ovplyvňuje vírusové ochorenie COVID 19. Márne sme dúfali, že do roku 2022 už budeme vstupovať bez tohto „strašiaka“. Situácia sa však vôbec nezlepšila. Práve naopak, štatistiky, ktoré sú v súvislosti s týmto ochorením uverejňované v médiách, sú alarmujúce a bezprostredne sa dotýkajú našich rodín, našej práce i verejného či spoločenského života.

A bolo to tak takmer po celý rok 2021, s výnimkou pár svetlejších letných mesiacov. Je ťažké optimisticky sa pozerať do budúcnosti, hoci by sme si to najmä na prelome rokov veľmi želali. Je ťažké niečo plánovať, pripravovať väčšie, či menšie investície, pretože nikto netuší, ako sa situácia vyvinie, a to nielen v zdravotnej, spoločenskej, ale aj v ekonomickej oblasti.

Aj preto sme sa v obci v roku 2021 nepúšťali do náročnejších investičných akcií. Ceny stavebných materiálov stúpajú závažnou rýchlosťou a ceny stavieb sa navyšujú. Čo platilo pred polrokom už dávno neplatí. Preto je ťažké v tejto situácii verejne obstarávať zákazky, ktorých realizácia si vyžaduje dlhší čas. Informovala som vás, že máme pripravený projekt a vydané stavebné povolenie na rekonštrukciu pamätníka padlých pred kultúrnym domom. Žiaľ, k realizácii tohto projektu nedošlo práve z dôvodu, že cenové ponuky, ktoré boli vo verejnom obstarávaní predložené, vysoko presahovali predpokladanú hodnotu zákazky. A to sme verejné obstarávanie dvakrát opakovali. Nemohli sme pristúpiť k uzavretiu zmluvy a verejné obstarávanie sme museli zrušiť. Určite sa k tomuto projektu chceme v budúcnosti vrátiť, pretože náš pamätník, ktorý tvorí dominantu našej obce už viac ako päťdesiat rokov, si to určite zaslúži.

Ukončili sme rekonštrukciu domu smútku vrátane opravy strechy, vonkajšej fasády a vodovodnej prípojky. Ešte máme zámer zrealizovať prerezanie zelene v jeho tesnej blízkosti a umiestniť pred dom smútku a v cintoríne nové lavičky.

Zrealizovali sme vysprávky poškodených úsekov miestnych komunikácií a chodníkov. Práve realizujeme výmenu dvoch vstupných brán do dvora obecného úradu a výstavbu altánku pre deti v areáli materskej školy. Do konca roka bude na stránke obce prístupný pre občanov ale najmä prenajímateľov hrobových

miest na miestnom cintoríne, elektronický portál „Virtuálny cintorín“. Tento bude zároveň prístupný na informačnej tabuli pred cintorínom. Stále pracujeme na zmenách a doplnkoch územného plánu. Po prerokovaní a ukončení schvaľovacieho procesu by sme ich chceli v budúcom roku ukončiť.

S výdatnou pomocou členov komisie výstavby a ŽP, našich skautov, ev.a.v. farského úradu a ďalších dobrovoľníkov sme zrealizovali projekt „1000 kvetov a 100 stromov pre Zvolenskú Slatinu“. Viac o projekte sa dočítate v nasledujúcich článkoch.

Pripravený máme projekt na dobudovanie chodníka na ul. Očovská cesta, po vydaní právoplatného stavebného povolenia a výbere zhotoviteľa by sme chceli túto stavbu zrealizovať v roku 2022. Taktiež máme zámer zrealizovať vybudovanie „Parku hasičov“ na priestranstve medzi obecným úradom a lekárnou. Rozpracovaný máme tiež projekt pre výstavbu haly na komunálnu techniku v areáli rodinného domu vo vlastníctve obce na ul. Družstevná. Pripravujeme aj projekt na rekonštrukciu rodinného domu na ul. T. Vansovej (kultúrna národná pamiatka), ktorý by mal v budúcnosti slúžiť verejnosti a návštevníkom obce ako „ľudový dom“. Chceli by sme na realizáciu využiť nenávratný finančný príspevok z fondov EÚ na obnovu kultúrnych pamiatok. Pevne dúfame, že riadiaci orgán nám konečne odobrí opakované verejné obstarávanie na rekonštrukciu domu na ul. Družstevná na Komunitné centrum a budeme môcť konečne pristúpiť aj k realizácii tohto projektu.

Čo sa týka kultúrnych podujatí, opäť sme podali žiadosť o príspevok na organizovanie Súťaže predníkov o cenu Rinalda Oláha, Slatinský jarmok. Len čas však ukáže, ako sa bude COVID situácia vyvíjať v budúcom roku a či sa nám podarí tieto a mnohé ďalšie kultúrne podujatia zrealizovať. V roku 2021 sme od ich organizovania museli upustiť. Taktiež činnosť Zboru pre občianske záležitosti bola obmedzená, okrem sobášov a občianskych pohrebov sme nemohli organizovať Deň matiek, Úctu k starším, vítanie

prvákov a rozlúčku so základnou školou, vítanie detí do života, či iné tradičné obrady. Mrzí nás táto situácia, ale v týchto neľahkých časoch je prioritou zdravie našich spoluobčanov. Všetci veríme, že sa k nášmu pôvodnému, zabehnutému životu skôr či neskôr vrátíme.

Milí spoluobčania!

Opäť nám o niekoľko dní nežne zaklopú na dvere vianočné sviatky – čas radosti, zázrakov a prianí. Vianoce sú plné tajomstiev a otázok zvedavých detí. Sú časom s vôňou medovníkov, drobných koláčikov, nádhernej vône ihličia. Sú časom radostným, keď sa stretne celá rodina, ale aj smutným, keď spomíname na tých, ktorí už nie sú medzi nami.

Pripravme sa na ne spoločne v tomto adventnom čase. Vychutnajme si ich so všetkým, čo k nim patrí. V dušiach nech sa nám rozhostí krásny pocit. Nech Štedrý večer zanechá v srdciach stopu pohody a radosti. Nech ihličky z vianočných stromčekov pozašívajú všetky ranky v duši aj v srdci, ktoré počas roka utržili naše city, naše svedomie. Nech v tom roku ďalšom nám pomôžu byť lepšími najmä jeden k druhému. A ak aj nový rok 2022 bude znovu ťažký a poznačený koronou, ak budeme k sebe dobrí a láskaví, určite sa nám ním bude kráčať ľahšie. A nech už prinesie čokoľvek, spoločne to určite prekonáme.

Želám vám, milí spoluobčania, aby ste v novom roku mali okrem pevného zdravia najmä chuť do života. Hoci život nie je vždy optimistický, žite s chuťou, elánom a presvedčením, že sa vždy opláti žiť pre seba samých, ale najmä pre svojich blízkych.

Nech slnko svieti na vašu cestu v ďalšom novom roku vášho života!

Mária Klimentová, starostka obce

Z obsahu čísla

- Neobvyklá návšteva
- 1000 kvetov a sto stromov pre Zvolenskú Slatinu
- Iné Vianoce?
- Naše korene, naše stromy
- Stopäťdesiat rokov železničnej trate Zvolen-Salgótarján
- Šikovní ľudia zo Zvolenskej Slatiny
- Slatinský skauting počas pandémie
- 1. ročník behu Slatinskô prplenia... len sa nevyprplí!
- Športovo-strelecký klub Strieborník
- Preteky závodných dronov

Neobvyklá návšteva

Tento príbeh má svoj začiatok vzdialenosťou v neďalekej obci Stará Kremnička (okr. Žiar nad Hronom), ale časovo dávnejšie. No nie tak dávno, aby sa na to zabudlo.

Po potlačení SNP, pri obrane menovanej obce pred fašistickými vojskami zahynulo 23 povstaleckých vojakov a partizánov. Jeden z nich zomrel až po prevoze do nemocnice vo Zvolene.

Členovia ZO SZPB v Starej Kremničke sa zaujímali kto sú padlí hrdinovia a zistili ich mená, dáta narodenia, pôvodné bydlisko aj dôležité údaje o živote a rodinách padlých bojovníkov. Na čelnú stenu domu smútku umiestnili mramorovú tabuľu s menami padlých hrdinov a vytvorili tak dôstojné pietne miesto.

No to nie je všetko. Za ostatných šesť rokov členovia ZO SZPB po dohovore s príbuznými padlých obrancov Starej Kremničky navštevujú hroby padlých, zapálením sviec a položením kvetov, či vencov prejavujú im svoju úctu a vďaku.

Ostal im však ešte jeden nedoriešený prípad, ktorý sa snažili vyriešiť. Padlý obranca, čatár Ján Výboštok, ktorý sa narodil 13.7.1920 a zomrel 5.10.1944 v nemocnici vo Zvolene, pochádzal zo Zvolenskej Slatiny. V lete tohto roku sa skontaktovali so ZO SZPB vo Zvolenskej Slatine, že nevedia kde je menovaný pochovaný, preto sa mu chcú pokloniť pri Pamätníku padlých v 1. a 2. svetovej vojne v jeho rodnej obci. Vďaka dobrej evidencii hrobov v našom cintoríne, ktorú vedie obec, sme našli 4 hroby rodiny Výboštokovej, kde jeden hrob patrí menovanému Jánovi Výboštokovi. Členovia našej ZO sa stretli v cintoríne aby zanedbaný hrob hrdinu SNP dali do poriadku.

29.7.tohto roku prišiel autobus plný členov ZO SZPB zo Starej Kremničky do Zvolenskej Slatiny, ktorých prijala starostka obce Ing. Mária Klimentová v obradnej sieni. Hostia zo Starej Kremničky sa zastavili aj pri pamätníku padlých, kde položením venca sa poklonili padlým Slatinčanom v 1. a 2. svetovej vojne.

Navštívili aj Galériu Jána Kulicha a svoju návštevu u nás ukončili v našom cintoríne pri hrobe Jána Výboštoka. Prihovorili sa mu básňami, piesňami, položili na jeho hrob vence a zapálili svie-

ce. Viedli ich predseda ZO SZPB Vojtech Nárožný, starosta obce Ing. Stanislav Rigo a predseda Oblastného výboru SZPB v Žiari nad Hronom Jaroslav Bulko.

„NASLEDOVANIA HODNÝ PRÍKLAD“

Naša ZO SZPB sa doposiaľ starala o hrob rumunského vojaka, ktorý padol pri oslobodzovaní Zvolenskej Slatiny 25.februára 1945 a je „pochovaný“ v Hanulíkoje jarku. Ďalšie dva hroby, o ktoré sa starame, sú v Slatinškom cintoríne a patria padlým vojakom v 1. svetovej vojne. Teraz pribudne aj ďalší, už štvrtý hrob, o ktorý sa budeme starať – hrob Jána VÝBOŠTOKA-hrdinu SNP. No určite si budeme všimnúť aj hrob posledného priameho účastníka SNP – rodáka zo Zvolenskej Slatiny Jozefa KULICHA, ktorý zomrel tohto roku a má dôstojné hrobové miesto v našom cintoríne.

Text: Miroslav Sokáč

Foto: Zuzana Pavlíková
ZO SZPB vo Zvolenskej Slatine

1000 kvetov a 100 stromov pre Zvolenskú Slatinu

Krajina našich predkov, strata a rozmanitosť

Ešte pred pár desaťročiami vyzerala naša dedina a jej okolie úplne inak ako ju poznáme

dnes. Na okolitých lúkach, medziach a v záhradách kvitlo oveľa viac druhov kvetov. Polia boli porozdeľované na úzke švíky, ktoré si obhospodarovali jednotlivé rodiny. Medzi poľami boli medze porastené trnkami a šípkami. Táto krajina našich predkov sa, žiaľ, stratila. Medze a remízky boli rozorané a zmizli vo veľkých lánoch polí. Lúčne kvety nahradili nakrátko pokosené trávniky a namiesto ovocných kríkov v záhradách majú mnohí z nás rady tují. Tieto zmeny okrem straty esteticky hodnotnej krajiny priniesli aj výrazný úbytok rozmanitosti druhov rastlín, hmyzu aj vtáctva. Tento trend sme nezažili len na Slovensku, ale aj v ostatných

krajinách. Preto sme sa rozhodli aspoň malou troškou prispieť k prinávrateniu biodiverzity - rozmanitosti do verejného priestoru.

1000 kvetov a 100 stromov spoločne pre Zvolenskú Slatinu

Téma zdravého životného prostredia je spoločná pre nás všetkých bez rozdielu. Preto sme už pred viac ako dvoma rokmi začali plánovať premenu časti trávnatých plôch, ktoré sú súčasťou verejnej zelene, na kvitnúce záhony. Táto myšlienka sa stretla s nápadom evanjelického farára Branislava Kováča, vysadiť počas tohto roka v našej obci 100 stromov pri príležitosti 100-tého výročia vzniku samostatnej evanjelickej cirkvi na Slovensku.

V marci sme spoločne naplánovali projekt, po súhlase poslancov obecného zastupiteľstva pripravili žiadosť, ktorú Obec Zvolenská Slatina podala na Slovenskú agentúru životného prostredia.

V auguste sme sa dozvedeli, že sme boli úspešní. Následne sme počas štyroch ok-

tóbrových sobôt na pozemkoch obce dobrovoľnícky vysadili 50 kusov drevín ako tavole, jarabiny, oskoruše, mišpule, javory, hraby, dule a driene. Plochu približne 60m² trávnikov sme premenili na kvitnúce záhony, ktoré by mali postupne oživiť užitočným hmyzom. Výber drevín aj kvetov sme sa snažili prispôbiť tomu, čo bolo typické pre náš región ešte v minulom storočí. Snažili sme sa spestriť priestor v centre obce, pri evanjelickom kostole a pred jednou z obecných bytoviek. Stromy by okrem potešenia okamali prinášať aj menšiu úrodu ovocia už v budúcom roku. Ak teda máte záujem ochutnať mišpule či oskoruše, zastavte sa a oberte si plody.

Ďakujeme všetkým dobrovoľníkom z radov evanjelického cirkevného zboru, skautov, našich rodičov, detí, ale aj náhodným okoloidúcim, ktorí nám aspoň nachvíľu pomohli alebo nás podporili aspoň dobrým slovom.

Zapojiť sa môže každý

S výsadbou na ďalších verejných plochách by sme radi pokračovali aj v nasledujúcich rokoch, pretože nám záleží na tom v akej dedine budeme žiť. Radi privítame každého, kto by mal chuť pridať ruku k dielu. K zvýšeniu rozmanitosti života však môže každý sám prispieť aj vo svojej súkromnej záhrade:

Vysádzajte pôvodné druhy stromov a kríkov (tuja nie je dobrá voľba).

Aspoň časť trávniky nekoste pravidelne, aby zostal priestor s vysokou trávou a kvetmi pre včely a ďalší užitočný hmyz.

Krúmidlá pre vtáčiky v záhrade naplníte slnečnicou až vtedy, keď naozaj mrzne, spe-

vavcom viac pomôžete, ak budete mať v záhrade kry s bobuľami ako napríklad vtáčí zob, drieň, hloh, šípky, alebo ak na jabloniach či

hruškách necháte pár kusov ovocia pre návštevníkov záhrady.

Projekt, ktorého súčasťou bol nákup výsadbového materiálu a mulčovacej štiepky v hodnote 4931 Euro bol podporený z Programu obnovy dediny, financovaného Ministerstvom životného prostredia SR a čiastkou 5 % spolufinancovaný obcou Zvolenská Slatina.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa zapojili.
Text: Martin Cerovský a Jana Pavlíková, Komisia výstavby a životného prostredia pri zastupiteľstve obce Zv. Slatina, Foto: Matej Fekiač

Iné Vianoce?

Milí čitatelia a priatelia!

V atmosfére tohoročných „iných Vianoc“ mi dovoľte krátko sa vám v nasledujúcich riadkoch prihovoriť.

Možno sa vám už prihodilo, že sa vám ozval starý priateľ, taký, ktorého ste už dávno nevideli. V jeden pekný deň vám „cinkla“ správa, že pôjde okolo a môže sa zastaviť na návštevu. Úprimne, v dnešnej pandémie označenej dobe to nie je úplne reálna predstava. V tomto prípade je to však len metafora, ktorá nám chce napomôcť porozumieť tomu, čo je esenciálnou podstatou Vianoc.

Očakávaný Štedrý večer, ktorý najmä naše deti s nedočkavosťou očakávajú, je vlastne záverom adventu. Možno aj viete, že latinské slovo „advent“ znamená po slovensky „príchod“. Advent je teda doba očakávania udalostí narodenia Ježiša Krista. Dajme si tú námahu a pozrime sa na prvé Vianoce z trochu iného uhla pohľadu.

Ak sa do zvestí o prvých Vianociach ponoríme hlbšie, všimneme si vlastnosti, ktoré by sme Bohu vôbec nepripisovali. Platilo to vtedy a vlastne to platí aj pre nás dnes. Vianočné udalosti nám nástojeivo ukazujú na čosi, čo pre Žida v 1. stor. znelo ako bláznovstvo – na pokorného Boha. V dobe pred Ježišom by si nikto nedovolil používať slovo pokorný pochvalne.

Boh sa nenarodil v burácaní víchrice a ani v ničivej sile ohňa. Narodil sa kdesi na Blízkom východe ako bezbranný novorodenec, ktorý bol závislý na tom, že ho mladá a krehká matka

bude chrániť, krmiť a milovať. Jediné miesto, v ktorom bolo dovolené Jozefovi a Márii prenocovať, bolo v tej časti domu, kde sa ustajňovali zvieratá. Či už to bola maštal, alebo jaskynka využívaná na tieto účely nie je vôbec dôležité. Dôležitým obrazom je, že na tom mieste a v tú noc zostúpil Boh priamo do úplnej biedy sveta.

Ešte pred narodením bol spolu s rodičmi vylúčený na perifériu ľudskej spoločnosti. Narodil sa doslova v bezdomoveckých podmienkach. Pár dní po svojom narodení prežil genocídu, ktorá mala za cieľ zlikvidovať práve jeho. Z toho dôvodu musel utiecť s rodičmi z krajiny – tak sa stáva emigrantom a utečencom. Apoštol Pavol nachádza trekné slová: „...ale vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka, podobný sa stal ľuďom, a keď sa zjavil ako človek, ponížil sa a bol poslušný do smrti.“ (List ap. Pavla Filipským 2, 7 – 8).

Hľadanie ďalekého Boha sa skončilo, skutočný život začal. Pre starovekého človeka bolo uctievanie Boha vždy spojené s bážňou a strachom. A Boh sa odrazu objaví kdesi v maštali, uložený v jasliach, z ktorých sa krínil domáci statok.

Je snáď na malom novorodiatku niečo strašné? Nie, jasné, že nie. Boh prišiel na spôsob, ako sa priblížiť k človeku bez toho, aby v ňom vzbudil strach. Strach sa nikdy neosvedčil. Stará Zmluva je toho plná dôkazov. Nájdeme tu omnoho viacej pádov ako vzostupov. Bol potrebný nový prístup – Nová Zmluva, ktorá by

preklenula priepasť odcudzenia medzi Bohom a človekom. A dieťaťu Ježišovi bola táto priepasť preklenutá. V Ježišovi sa Boh dokazuje ako osobný Boh – Boh pre každého.

Je to už pravdepodobne viac ako 2000 rokov od chvíle, čo sa takto, medzi domácim statkom, narodil Ježiš Kristus. Hovoríme, že odvtedy už doba pokročila. Naša spoločnosť je vraj vyspelejšia, sme modernejší, máme oveľa viac vymožeností ako generácie pred nami. Že sme pokročili vpred po stránke sociálnej, technickej, zdravotnej, vzdelanostnej, ekonomickej.

Akí naozaj sme? Sme iní ako ľudia pred dvoch tisícročí? Je to dnes iné, ako vtedy v Betleheme? Pandémia, neisté „životné istoty“, sklamanie, obavy, strata milovaných... A do toho všetkého sa nám ohlási Ježiš, že sa „zastaví“ na návštevu. Tak málo času a priestoru na to, aby sme sa zapodievali ešte aj Ním. Čo s tým?

Je mojím odporúčaním, milí čitatelia, aby sme aj napriek všetkým svojim starostiam a problémom dokázali tomuto nechcenému Dieťaťu otvoriť dvere a pozvať Ho k sebe domov – dovnútra svojich srdiec. Na túto návštevu sa nevzťahujú žiadne obmedzenia či vyhlášky. Ak to dokážeme, budeme iste veľmi príjemne prekvapení, aké dobré a pekné môžu tieto „iné Vianoce“ byť.

Svetlom pokoja a nádejou prežiarené prežitie vianočných sviatkov vám praje ev. a. v. farár zo Zvolenskej Slatiny.

Branislav Kováč

Naše korene – naše stromy

Kto z vás by vedel spamäti zostaviť svoj rodokmeň? Azda by ste dokázali ísť späť 3 – 4 generácie. Dostali by ste sa tak nejakých 100 rokov späť. Ísť však ďalej by si už vyžadovalo systematické hľadanie a bádanie po archívoch. Každý rodokmeň je zaujímavý, pretože sa pomocou neho vieme ohliadnuť v čase. V genealógii – vede o rodokmeňoch – je obvyklé, že sa využíva obraz stromu – odtiaľ aj tie termíny, ktoré dobre poznáme: rodokmeň, rozvetvený. Hovoríme tiež, že naše korene sú tam a tam... Istotne ne jeden z vás, milí čitatelia, môžete o sebe prehlásiť, že aj ten Váš „rod“ je so Slatinou, veľkou alebo malou, úzko spätý.

A práve v našej obci na verejných priestranstvách či v záhradách domov pribudli v roku 2021 nové stromy. Verím, že ste ne jeden z nich zaregistrovali.

Výsadba mala svoj osobitý zreteľ. V januári 2021 si *Evanjelická cirkev augsburského vyznania na Slovensku* (ECAV) pripomenula 100. výročie svojho založenia. Kresťanská cirkev sfa mohutný strom zakorenená vo svojom Pánovi nielen počas tých posledných 100 rokov, ktoré si v tomto období pripomíname, ale rovnako aj tých 400 rokov v rámci Uhorska – až k spoločenstvu prvých apoštolov a vyznávačov.

Práve v súvislosti s týmto výročím vznikla moja myšlienka vysadiť u nás a pre nás v Slatine 100 stromov rôznych druhov. Zjednoteným

úsilím ako spoločenstvo kresťanov, členov obce, jednotlivcov či sympatizantov tejto myšlienky. A vskutku: domáci evanjelici, katolíci, skauti, ekológovia, záhradníci, ale aj mnohí ďalší (mladší či starší) dokázali počas odchádzajúceho roku vysadiť vo svojich záhradách a verejných priestranstvách stovku stromov – mnoho ovocných, ale tiež tých okrasných. Popritom viaceré záhonov trvaliek. Každú drevinu môžete nájsť na našej internetovej stránke ecavslatina.sk/100-stromov.

Rád by som zároveň touto cestou poďakoval Janke Pavlíkovej a Martinovi Cerovskému, taktiež predstaviteľom našej obce, že myšlienku 100 stromov pre Slatinu podporili a investovali svoj čas, svoju energiu do dobrego diela.

Prajem si, aby nám každý vysadený strom pripomínal, že my sami musíme byť zakorenení v dobrej pôde – v Bohu, ktorý je Pánom Cirkvi a našich životov.

Verím taktiež, že každý strom, ktorý sme spoločnými silami vysadili, bude skrášľovať a skvalitňovať životné prostredie v našej obci – tam, kde žijeme, kde sa stretávame, kde nám má byť spolu dobre.

Branislav Kováč, ev. a. v. zb. farár CZ ECAV Zvolenská Slatina

Stopäťdesiat rokov železničnej trate Zvolen – Salgótarján

V tomto roku uplynulo 150 rokov od spustenia železničnej dopravy na trati Lučenec-Salgótarján. Dovtedy boli na území dnešného Slovenska sprevádzkované len trate Bratislava – Štúrovo, Bratislava – Sereď a (Miskolc –) Košice – Prešov. Práve rok 1871 bol rokom výrazného rozvoja železníc aj v oblastiach východného a stredného Slovenska. Menej známe je, že na jej budovaní sa podieľal aj básnik Ján Botto. V júni 1855 prišiel do vtedajšej Veľkej Slatiny, aby ako inžinier zememerač pomáhal pri triangulačných prácach. Najskôr u inžiniera Bauera vo Zvolene, a od roku 1870 na komornom panstve v Banskej Bystrici.

Trať cez našu obec bola budovaná v rámci projektu železničnej trate Vrútky – Martin – Kremnica – Zvolen – Lučenec – Salgótarján, ktorá sa vo Vrútkach napájala na košicko-bohumínsku trať, ktorá bola sprevádzkovaná v rokoch 1871 – 72. Cieľom výstavby tejto trate bol priemyselný rozvoj a prístupenie stredoslovenských banských oblastí. 4. mája 1871 bol otvorený staničný úsek Salgótarján – Lučenec a 18. júna bol otvorený úsek Lučenec – Zvolen. Tak sa aj náš región dostal na železničnú mapu. V roku 1872 bol sprevádzkovaný aj úsek Zvolen – Kremnica – Vrútky.

Ako však vyzerala železničná doprava v čase vzniku trate? Bolo to úplne iné než dnes. Staníc bolo málo, boli medzi nimi veľké rozstupy, technika si vyžadovala priebežnú údržbu a vlaky slúžili hlavne na nákladnú prepravu, osobná bola skôr doplnkovou záležitosťou a slúžila hlavne na prepravu na väčšie vzdialenosti. Cestovný poriadok z roku 1871 nám prezrádza systém fungovania vtedajších železníc. V čase postavenia a sprevádzkovania trate bolo medzi Zvolenom a Salgótarjánom len šesť staníc. Boli to: Víglaš-Slatina (dnešná stanica Víglaš), Kriváň, Lovinobaňa, Lučenec, Filakovo a Somoskőújfalu. Zastávka v našej obci pri vzniku trate ešte neexistovala.

Vlak zo Zvolena odchádzal 9:30 a do stanice Víglaš-Slatina prišiel o 10:20. Nasledovala prestávka 10 minút. O 10:30 sa znova pohol a do Kriváňa prišiel 11:25. Tu stál vlak 46 minút. Pohol sa o 12:11 (teda takmer tri hodiny po odchode zo Zvolena). Do Lovinobane prišiel o 13:21 a stál tu 60 minút. O 14:21 sa vydal opäť na

cestu a do Lučenca prišiel 15:05. Tam už prestávka trvala „len“ 26 minút. Po nej sa o 15:31 pohol a do Filakova dorazil 16:20. Zdržal sa tu už naozaj krátko, len 15 minút. O 16:35 sa znova pohol až prišiel do Somoskőújfalu o 17:40. Po desaťminútovej pauze sa vydal na ďalšiu cestu a o 18:24 konečne dorazil do Salgótarjána. Celá cesta, ktorá by dnes trvala osobným vlakom možno dve hodiny, tak trvala 8 hodín a 54 minút. Z tohto celkového času boli prestávky 2 hodiny a 47 minút a samotná cesta 6 hodín a 7 minút.

Prestávky v jednotlivých staniaciach záviseli od možností samotnej dopravy a techniky. Priebežne bolo treba dopĺňať najmä vodu do lokomotívy, čo čas prepravy výrazne predlžovalo. Priemerná rýchlosť vlaku bez zarátania prestávok bolo 16,64 km/h.

Až postupne, ako sa zdokonaľovala technika a vyvíjala samotná ľudská spoločnosť, sa železničná doprava zrýchľovala a začínala slúžiť aj na cesty na kratšie vzdialenosti. Pred prvou svetovou vojnou bola už situácia úplne iná, postupne pribudlo množstvo železničných zastávok a železničná doprava sa tak ľuďom čím ďalej, tým viac približovala. Vznikli osobné a zrýchlené vlaky. Môžeme spomenúť napr. rok 1912, keď boli na trati tieto stanice a zastávky – Zvolen, Zvolenská Slatina, Víglaš-Slatina, Detva, Kriváň-Detva, Mýtina, Lovinobaňa, Podrečany, Tomášovce, Lučenec, Holiša, Prša, Filakovo, Radzovce, Somoskőújfalu, Salgótarján. Skrátil sa aj čas cesty, napr. Zvolen – Salgótarján = 8:33 – 12:10, čo už neboli ani 4 hodiny.

Dnes už berieme železničnú i cestnú motorovú dopravu za úplnú samozrejmosť. Tak dlhú cestu vlakom, ako bola v čase vzniku trate, si už nevieme ani predstaviť. No v minulosti bol aj to výrazný pokrok, pretože dovtedy nič podobné neexistovalo a každá technická novinka predstavovala radikálny skok dopredu. (text bol spracovaný podľa publikácie *Lovinobaňa*)

Ivan Hraško

Blahoželáme

Srdečne blahoželáme všetkým spoluobčanom, ktorí v mesiacoch september, október, november, december 2021 oslávili svoje životné jubileá a meniny.

Život je krátky, ale kým tu ste na slnečnom svete, dni sú jak sviatky.

A bohatstvo je všetko, aj ten žiaľ, aj úsmev, aj slza matky.

Podakujte za priateľov a všetko ostatné.

Podakujte za lásku, aj veci menej podstatné.

Narodili sa

Sofia Ščevlíková

Katarína Palianová

Oliver Brančík

Petra Pálová

Patrik Makoš

Róbert Klíneck

Romana Radičová

*Do vienka dávame vám zdravie, šťastie, lásku,
by ste boli krásne ako kvety na obrázku.*

Rozlúčili sme sa

Mária Greňová

Ján Gašpar

Anna Havrlová

Anna Pavlíková

Ján Kubovský

Jozef Boháčik

Erika Kapitánová

Marta Luptáková

Mária Necpálová

Anna Pašková

Mária Očenášová

Ondrej Chovanec

Mária Oláhová

*Odpočívajú v pokoji a nerušene, v tieni ruží prelína sa s vôňou ich večné snenie.
Veď predsa nezomrie ten, v srdciach čo žil s láskou pre ne!*

Slatinský skauting počas pandémie

Skauting online

Prvá polovica roka 2021 nebola pre našu skautskú činnosť veľmi priaznivá. Prezenčnú skautskú činnosť sme mali kvôli pandémie pozastavenú od polovice októbra 2020 až do mája 2021. Dlhé mesiace doma sme si krátili občas aspoň online skautskými stretnutiami.

Opäť naživo

Pravidelné skautské stretnutia – družinovky sme začali opäť mávať až od začiatku júna. Museli sme predsa využiť tú možnosť konečne tráviť čas spolu. Prvý výlet, na ktorý sme sa vydali nás doviedol na hrad Šášov.

Skautská družina Bublínky vo finále Družiny roka 2021

Naše skautky z družiny Bublínky sa počas jarných mesiacov prebojovali štyrmi náročnými online kolami až do finále celoslovenskej skautskej súťaže Družina roka. Finále sa konalo na konci júna v chate v Kováčovej. Šesť skautských družín sa stretlo, aby si zmerali svoje sily, preukázali svoje vedomosti a zručnosti a predviedli svoju kreativitu. Bublínky sa stali tretou najlepšou družinou na Slovensku v roku 2021!

Skautský tábor v Štiavnických vrchoch

Prišli letné prázdniny a začali sme pripravovať skautský letný tábor. Kvôli pandemickej situácii sme čakali do poslednej chvíle,

či sa bude môcť tábor uskutočniť. Negatívne otestovaní, ale pozitívne naladení sme 10. júla nasadli na vlak, ktorý nás doviezol do Banskej Štiavnice. Tam začalo naše 9-dňové dobrodružstvo. Odtiaľ sme sa pešo prešli až k nášmu táborisku neďaleko Banskej Hodruše. Počas tábora sa z nás stali kozmonauti a precestovali sme niekoľko rôznych neprebádaných planét. Okrem skúmania vesmíru sme sa vydali objavovať aj podzemie a navštívili sme baňu Starovšechsvätých v Hodruši, kde sme si vyskúšali aj ryžovanie zlata. K tohtoročnému táboru neodmysliteľne patrilo aj kúpanie v neďalekom tajchu.

Koren(i)e života

Koncom prázdnin sa starší skauti a skautky vydali na duchovno-zážitkovú akciu „Koren(i)e života“. Počas troch dní sme sa snažili hľadať odpovede na otázky – „Odkiaľ pochádzame? Čo vieme o našich predkoch? Aké sú naše korene? Kam kráčame?“ Akciu sme prežili na nádherných miestach. Prvú noc sme strávili v Zaježovej, ktorá leží v pohorí Javorie. Na druhý deň sme vyšli na vrch Sitno a prespali tam na turistickej chate.

Otvorenie skautského roka a beh

V septembri sme ako každoročne otvorili skautský rok v našej skautskej záhrade. Je to perfektná akcia, kde sa snažíme ukázať novým členom, čo je skauting a táto akcia vždy odštartuje skautský rok. O týždeň neskôr sme pre širokú verejnosť pripravili 1. ročník behu Slatinskô prplenia, len sa nevyprlí! Opäť sa bežalo krásnym jesenným prostredím slatinského chotára. Bola pripravená hobby trať (3km), hlavná trať (11km) a plus detské behy. Počasie nám prišlo. Po

dobehnutí v cieľi hrala hudba, prevládala dobrá atmosféra a pokračovalo sa v oceňovaní najlepších bežcov a bežkýň.

Október plný aktivít

Hneď prvý októbrový víkend sa radcovia a radkyne zúčastnili na KPR – kurze poriadneho radcu, ktorý pripravila Stredoslovenská skautská oblasť. Následne sa rozbehli aj družinovky – pravidelné skautské stretnutia v klubovni. Cez víkendy sa starší skauti a skautky zapojili do dobrovoľníckej práce - výsadby stromov a kríkov na verejných

priestranstvách v dedine. Predposledný októbrový víkend sme sa spoločne vydali na výlet cez pohorie Ostrôžky zo Starej Huty do Kriváňa.

Tretie prerušenie skautskej činnosti

Do 15. novembra sme mohli stále robiť aktívne družinovky a akcie. Bohužiaľ, kvôli zhoršujúcej sa pandemickej situácii sme našu činnosť museli dočasne už po tretíkrát pozastaviť a momentálne máme opäť všetko len online.

Text: Peta Hrončíaková a Tatiana Chovancová, členky slatinského skautského zboru

Nový umelecký objekt na cintoríne.

K umeleckému dielu prof. Jána Kulicha a mnohým krásnym pomníkom v našom cintoríne, pribudlo ďalšie umelecké dielo. Zaujímalo nás, čo toto umelecké dielo vyjadruje a preto sme oslovili autora a zhotoviteľa, predstaviteľa mladej umeleckej generácie. Jeho vyjadrenie prinášame v plnom znení:

Anjel slatinských rytierov

Pán Jasovský ma oslovil s myšlienkou vytvorenia pomníka na mieste posledného odpočinku svojich rodičov v rodnej obci Zvolenská Slatina. Zámerom bolo vytvoriť moderné originálne unikátne dielo, ktoré by vzdávalo hold nielen rodičom pána Jasovského, ale aj všetkým rodákam Zvolenskej Slatiny. Požiadavkou bolo, aby zobrazovala anjela a meč. Dielo Anjel slatinských rytierov tvoria tri základné prvky: brána, meč a anjel. Brána je symbolickým prechodom z nášho na druhý svet, meč symbolizuje hrdosť a oddanosť ku rodnej vlasti a anjel, ochranca duchovného bohatstva. Túto vznešenú myšlienku som podporil kompozíciou samotného diela, kde brána s anjelom siluetou tvoria kríž, symbol kresťanstva a vložený meč dotvára dvojkríž, symbol Slovenska. Monumentalitu diela som umocnil osadením na masívny podstavec, ktorý je zároveň epitaľom pomníka. Čepiec a odev anjela je inšpirovaný kvetovým vzorom zo slatinských ľudových krojov.

Viem, že moderné diela si ťažko hľadajú cestu do duší laických pozorovateľov. Pretože, ak chce byť dielo originálne, musí byť vytvorené z novotvaru, na ktorý nie sú ľudia zvyknutí. No z vlastnej skúsenosti viem, že po čase sa také dielo stane obľúbenou a neodmysliteľnou súčasťou priestoru, kde je umiestnené.

Ondrej 4.
Mgr. Art. Ondrej Zimka

Čo nám pán Covid dovolí

(vlastná odpoveď na článok z predchádzajúceho vydania)

Tak pán Covid nám toho veľa nepovolil. Teda nič. Pripravované Dni divadla sa zrušili, osloveným ochotníckym súborom som poďakovala za ochotu účinkovať a požiadala som ich, či by neprišli vystúpiť niekedy na jar. Bola by naozaj škoda neuvidieť tieto divadelné predstavenia. Tak Vám môžem len sľúbiť, že ak to bude čo len trochu možné a bude vôľa aj na strane ochotníckych súborov, predstavenia sa uskutočnia. Náš divadelný ochotnícky súbor T. Vansovej odpočívajú. Ani snaha oživiť staré divadelné predstavenie nebola úspešná. Snaha bola stopnutá skôr, než sme sa vôbec mohli zísť na javisku. Vinník: Covid a opatrenia. A nové divadelné predstavenie? Bude, určite bude. Komédiu v týchto časoch naozaj potrebujeme. Len, len... dúfajme, že už táto doba pominie a Covid nespáli to krásne v nás.

Šikovní ľudia zo Zvolenskej Slatiny

V každej dedine, teda verím, že v každej, sa nájdu šikovní ľudia. Vo Zvolenskej Slatine boli vždy, viem to, lebo jedna šikovná žena bola aj moja starká Anna Kurnasová, rodená Ďuríčková, vyšívачka krivou ihlou, a v jednej ulici boli aj 2 a možno aj 3 takéto šikovné ženy. Vzajomne sa navštevovali, inšpirovali, radili si. Doteraz mám jej vyšívané dečky a tvorivé nápady v skrini. Z času na čas niektoré vyberiem a pohľadím, tak ako ona hladievala mňa. Spomienka na krásne chvíle. A niektoré dečky používam. No proste, starká je tu so mnou stále.

Tak ako som písala v minulom čísle, chcela by som predstaviť občanom našej obce šikovných ľudí, ktorí tvoria v dnešnej dobe. Venujú sa tradičným remeslám a uchovávať tieto techniky a postupy. A nemusia to byť len tradičné techniky, pokrok je všade a ja sa teším, koho objavím a čo všetko sa dozviem. Dúfam, že aj vy, milí čitatelia.

Začnem vyšívaním krivou ihlou. Je to jedinečná technika, známa hlavne na Podpoľaní. Každá dedina mala svoj štýl, vzory a kombináciu farieb. Ale o tom nechcem písať, to sa dá pozrieť na internete. Ide mi tu o ľudí, kto a prečo? Oslovila som najskôr známe vyšívачky, o ktorých viem, že sa tomu venujú, a dúfam, že postupne oslovím aj tie, o ktorých ani netuším. Ale vyšívачky vedia o sebe, viem to. Pripravila som si 5 základných otázok, ktoré som im poslala alebo doručila, aby si porozmýšľali odpovede. No a potom už len osobná návšteva, pravdaže, za dodržania všetkých nariadení a opatrení v tejto dobe covidovej. A tu je prvá z nich. Jedna proste musí byť prvá:

Mária Maľová, rodená Chovancová z Mierovej ulice.

Na stole v ráme na vyšívanie natiahnutá látka a pri stole kreslo s lampou a, pravdaže, v kresle sedela Marka a vyšívávala oválny vankúš s vianočným motívom krížikovým

stehom. Tak takto ma uviedol Janko, Markin manžel, do obývačky. Marka vyšívava krivou ihlou sukňu, ale ako povedala: „Je to len taká malá suknička ku kroju.“ Objednala si ju jedna pani z Prahy. Musí byť presne taká istá ako sukienka, čo vyšila pre vnučku Nelinku. Vnúčatá sú za tým, že sa Marka pustila vyšívať. Pre prvého vnuka Lukáša, keď bol ešte malý, zháňala kroj. Nezohnala. A tak si zaumienila, že si ho vyšije sama. Potom sa vraj pustila do oplecká, ktoré vyšívava 7 rokov. A keď ho dokončila, tak potom to už

Marka prišla k prácam na kápkach? Dostala korálky, a tak sa rozhodla, že pre dcéru Mírku jednu vyšije. Inšpiráciu berie zo starých krojov, ktoré má ešte po svojej mame a rodine. A aj sa priznala, že ak sa jej vzor nepáči, tak vypára a vyšije ho nanovo. Celkovo už vyšila asi 27 kápek, z toho 5 má doma. Zaujal ma aj jeden prusľak povyšívajú pravou ihlou, kópia prusľaku, ktorý nosila jej svokra. Ale tá veľkosť? Dnes by si ho možno neoblieklo ani 10-ročné dievča. Tak sme skonštatovali, akúže to mali veľkosť tie naše staré mamy?

Marka nerada zaháľa, vo voľnom čase vyšívava alebo štrikuje fusakle. Vyšívanie ju baví a zmysel svojej záľuby vidí aj v tom, že nielen deti, vnúčatá, ale aj druhí ľudia budú mať na ňu pamiatku. Jedna historka je však veľmi zaujímavá. Jej mama mala pripravený prusľak, že ho vyšije pre dcéru Annu, Markinu sestru, ale nevyšila. Potom Marka chcela ten istý prusľak vyšíť pre Mírku, svoju dcéru,

ale nevyšila. Až vnučka Nelka sa môže tešiť novému prusľaku. Marka ho dokončila.

Plány do budúcnosti Marka veľké nemá, hlavne aby sme boli v tejto dobe zdraví. A rada pomôže a vyšije, ak bude potreba. No a na záver, ešte sme dali reč o obruse, ktorý išiel až do Španielska do Barcelony, a o sukni a šate, ktoré vyšívava 3 mesiace. Málokto si veru uvedomí, koľko času a úsilia je potrebné, aby vzniklo také dielo. Len vyšívачky vedia...

Som naozaj veľmi rada, že som mohla čo len chvíľu pobudnúť v tejto domácnosti pri činnosti, ktorá mi síce nie je neznáma, ale nemám toľko trpezlivosti, aby som sa venovala takej činnosti. A som naozaj hrdá, že máme takú spoluobčianku, čo šíri pekné meno obce aj Slovenska. Tak ako som písala, žijú medzi nami a nevieme o nich skoro nič. Ale to sa časom zmení a my budeme o vás, šikovných ľuďoch, vedieť viac.

Zuzana Kokavcová

kápky

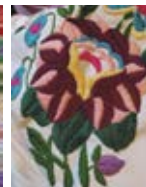
suknička

obrus krížikom

prusľak

ruža

oplecká

1. ročník behu Slatinskô prplenia..len sa nevyprplit'!

Šiesty ročník Zvolenskej bežeckej ligy (ZBL) v sobotu 25. septembra 2021 pokračoval svojim šiestym podujatím v roku 2021 a to 1. ročníkom behu „Slatinskô prplenia... len sa nevyprplit'“.

Tak ako aj na nultom ročníku behu Slatinskô prplenia boli pre pretekárov vyčlenené dve trate: hlavná trať v dĺžke 11 km s prevý-

šením 260 m v hlavnom behu a v dĺžke 3 km v hobby trať s prevýšením 60 m. Obe trasy viedli krásnym okolím Zvolenskej Slatiny po asfaltových, šotolinových, betónových a lesných cestách aj po trávnatých lúkach. Okruh hlavnej trate viedol chotárom obce cez „Záhradky“, popri „Kokavcovej chate“, cez „Krvavník“ a „Gorovec“ so štartom a cieľom na ihrisku v Borovinách, hobby beh iba cez „Krvavník“, „Gorovec“ a späť do Borovín.

Beh organizátori zaradili do seriálu ZBL, zárukou boli usporiadajúci Slatinčania dlhodobo štartujúci v ZBL a dosahujúci výborné výsledky, ktorých „behajúca“ verejnosť pozná na čele so Zuzkou a Maťom Schieberovcami. Hlavným organizátorom podujatia bol Slovenský skauting, 21. zbor Korčín, ktorý podujatie spoluorganizoval s OZ Boroviny a za podpory obce Zvolenská Slatina. Podujatie sa konalo samozrejme v spolupráci s OZ Mišo šport trvale zabezpečujúcim priebeh ZBL aj s časomierou (Juraj Stašek), ako hlavný organizátor 6. ročníka ZBL s tímom nadšencov pod vedením Petra Drozdíka a Moniky Moravcovej. Čas štartovného bola aj na tomto podujatí prevedená na bankový účet OZ Svetielko nádeje.

O spríjemnenie podujatia sa postarala zvolenská ľudová hudba Zvolenský vrchári s primášom Jankom Ďurským. Záver patril bohatej tombole, kde vylosovaní pretekári obdržali veľa hodnotných cien. Podujatiu už chýbala iba gulášová bodka, ktorá padla za obeť pandemickým opatreniam.

Podujatie bolo sprevádzané i pretekmi mládeže, na ktorých sa zúčastnilo viac ako 30 mladých bežeckých nádejí. Pre detskú kategóriu boli nachystané trate 250 m a 500 m, víťazmi boli do 7 rokov Agáta Kováčová a Dávid Kulišiak a medzi 8-15 ročnými vyhrala Anna Zemiarová a Dávid Krnáč.

Na hlavnej trati dominovala a nový rekord trate zaznamenala u žien Iveta Furáková štartujúca paradoxne v staršej ženskej kategórii časom 45:07,67 a prekonalala čas Sliachanky Janky Martinskej o viac ako dve minúty. U mužov zostal držiteľom rekordu trate Miroslav Hraško zo Zolnej časom 40:44 minúty, tentokrát bol najrýchlejší Dominik Zafko vo farbách Behám pre dosť časom 43:23,82.

V hobby kategórii obhájila minuloročné víťazstvo Bystričanka Marta Šipulová a v mužskej kategórii zvíťazil Martin Ďuríček.

V rámci vyhlásenia výsledkov organizátori ocenili spomedzi 126 štartujúcich najstaršieho 80 ročného Zvolenčana Milana Krajčiho aj najmladšieho 8 ročného Petra Korpáša. Ocenení boli aj najlepší Slatinčania Peter Babic a Monika Kučerová.

Po skončení podujatia netajila spokojnosť v mene organizátorov Zuzka Schieberová: „Teším sa z veľmi dobrej, väčšej a kvalitnejšej účasti ako v nultom ročníku. Padol aj minuloročný ženský rekord trate. Potešila ma podpora sponzorov, a tak sme mohli usporiadať podujatie na veľmi slušnej úrovni. A prečo – len sa nevyprplit' – no predsa nikomu neprajeme aby spadol, čo na krosovej trati hrozilo.“

Text: Miloš Masaryk, foto: Matej Fekiač

Športovo-strelecký klub Strieborník

Opäť úspešná sezóna v podaní našich mladých strelcov

Aj napriek nepriaznivej epidemiologickej situácii, keď sa nekonali žiadne súťaže, naši mladí strelci nezaháľali, trénovali aj keď v provizórnych podmienkach a ich snaha sa oplatila. Banskobystrický kraj, ako jediný kraj na Slovensku, bol schopný zorganizovať Majstrovstvá kraja mládeže v streľbe zo vzduchovky, čo bola veľmi dobrá príprava na **Majstrovstvá Slovenskej republiky mládeže** sk konaných v Brezne 26.-27.6.2021.

Karin Hanulíková získala 1.miesto a titul „**Majsterka Slovenska**“ v disciplíne VzPu 40 ľah v kategórii dievčatá (do 14 rokov), pričom si zvýšila svoj osobný rekord (na 420,8 bodu) a za slovenským rekordom zaostala iba o 0,8 bodu.

Rebeca Iždinská súťažila v kategórii dorastentky (do 16 rokov) až v troch disciplínach. V najťažšej disciplíne VzPu 3x20 získala 2.miesto a v disciplíne VzPu 40 (stojáčka) to bolo 3.miesto, pričom v oboch disciplínach

prekonala svoje osobné rekordy. V disciplíne VzPu 40 ľah bola štvrtá a na bronz jej chýbalo len 0,1 bodu (s výsledkom 416,7).

Malorážková sezóna

Náš strelecký klub ŠSK Strieborník Zvolenská Slatina odštartoval letnú streleckú sezónu zorganizovaním 1.kola Krajskej streleckej ligy a zároveň 1.Slovenskej ligy už v prvej polovici júna tohto roku. Na miestnej strelnici sme zorganizovali ešte aj ďalšie dve kolá Krajskej ligy (v strede a na konci leta) a naši historici zorganizovali už tradične dve kolá 1.Slovenskej ligy historikov.

Keďže kalendár streleckých súťaží bol poriadne preplnený (mali sme iba 3 voľné víkendy počas 3 mesiacov), tak sme sa zamerali iba na tie najdôležitejšie súťaže: Majstrovstvá kraja, viaccolovú

súťaž Liga talentovanej mládeže (LTM) a samozrejme Majstrovstvá SR.

Na **Majstrovstvách Banskobystrického kraja** získali naši strelci takmer všetky 1.miesta v kategóriách, kde sme mali účasť - Adrián Pavlík-2x, Alica Poljovková-2x,

1.miesto Karin Hanulíková

2.miesto Rebeca Iždinská

Rebeca Iždinská, Adrián Babic, ale aj dve 2.miesta - Nina Mičianiková, Matúš Míchna. Počas skrátenej letnej sezóny sa stihli konať iba štyri kolá Extraligy resp. pre mládež to je Liga talentovanej mládeže pričom my sme cestovali do Príbeliec (3x) a do Košíc (1x). Výsledky strelené na týchto súťažiach sa počítali do nominácie na Majstrovstvá SR.

Vítané Majstrovstvá Slovenskej republiky v športovej streľbe 2021

Na Majstrovstvá SR v streľbe z guľových zbraní 2021 boli za vynikajúce výsledky nominovaní šiesti naši mladí strelci. A nepočítali si vôbec zle, ba naopak.

Družstvo našich mladých strelkyň v zložení A.Poljovková, R.Iždinská a K.Hanulíková zvíťazilo nad strelkyňami z početného streleckého klubu z Hôrok a aj nad „Vištuckou bandou“ (ako sa sami nazývajú). To svedčí o tom, že aj menší klub vie vychovať viacej kvalitných a nadaných športovcov.

Ako napísal tréner Jozef Pavlík ml.: „Super baby, som na vás hrďý“.

V súťaži jednotlivcov v kategórii kadetiek (16-18 r.) svoje postavenie potvrdila **Alica Poljovková**, ktorá zvíťazila v oboch disciplínach (malokalibrová puška 3x40 a malokalibrová puška 60 rán) a tím získala rovnvo dva tituly „**Majsterka SR pre rok 2021**“. **Nina Mičianiková** získala bronzovú medailu v kategórii dorast v disciplíne malokalibrová puška 3x20. Táto mladá slečna je športový

multitalent - aktuálna Majsterka SR do 18r. v beach volejbale. A takzvanú zemniakovú medailu získal **Adrián Pavlík**, kde mu do 3.miesta chýbalo iba 0,2 bodu pri výsledku 609,5 - škoda.

Slovenská juniorská reprezentantka

Alica Poljovková zažila úspešnú sezónu, keď aj napriek zraneniu dokázala svojím výkonom na vrcholných domácich súťažiach splniť A-čkové reprezentačné limity. Ukázalo sa to aj na Majstrovstvách SR, kde v oboch disciplínach zvíťazila so značným odstupom od súperiek na druhom mieste. M-SR 2021 Príbelce – MaPu 3x40

1. Alica Poljovková	1161
2. Kamila Novotná	1146
- M-SR 2021 Príbelce – MaPu 60
1. Alica Poljovková	617,0
2. Viktória Jahvodková	613,2

A preto Slovenský strelecký zväz (SSZ) zaradil 17-ročnú Alicu Poljovkovú do reprezentácie Slovenskej republiky pre rok 2022 v kategórii Juniori (do 21r.).

Dúfame, že bude dobre reprezentovať nielen našu obec a klub, ale aj Slovenskú republiku na vrcholných domácich a aj zahraničných súťažiach a svojou zodpovednou prácou a výsledkami potvrdí, že do reprezentácie patrí. Budeme sa snažiť jej v tom podľa našich možností všemožne pomáhať.

Vyberáme z rozhovoru s Alicou Poljovkovou pre Bulletin SSZ č.11/2021:

Ako sa dievča, ktorému by pristali aj spoločensky zaujímavejšie športy dostalo k streleckému športu?

Foto z M-SR 2021 MaPu 60 (zľava): Jahvodková, Poljovková, Křupalová

Na základnej škole ma k tomu naviedla moja najlepšia kamarátka, ale nechodila som pravidelne a po čase som to nechala. Asi po ročnej prestávke som opäť začala chodiť na strelecký krúžok, ale tiež mi to nevydržalo. Druhykrát som začala chodiť kvôli súťažiam, aby som sa mohla „ulíat“ zo školy.

Ktorí tréneri participovali na Tvojom športovom raste? Ako by si spoluprácu s jednotlivými trénermi charakterizovala?

Pán Sokáč, ktorý má naučil základy streľby zo Slávie a neskôr ma začal trénovať Jozef (Dodo) Pavlík. Pán Sokáč, ako bývalý učiteľ telocviku, bol prísny, ale do teraz vychádzame spolu dobre. Dodo je bývalý strelec a išlo to ľahšie. Od začiatku sme mali dobrú komunikáciu. Keďže prvýkrát trénoval s dorastenými troj-palohový štandard a stojku, tak sme sa spoločne učili novým veciam a trvá to do teraz.

Úspechy nie sú darom, ale výsledkom systematickej práce, čo je podmienené časovým fondom. Ako Ti v tomto smere vychádza v ústrety rodina, škola, priatelia?

Streľbu sa snažím zaradiť medzi moje priority a ľudia okolo mňa sú chápací a veľmi ma v tom podporujú. V klube máme dobrú partiu, ktorá ma posúva ďalej a je radosť s nimi trénovať. Dokonca mám v klube aj fanúšikov vyššieho veku.

V streleckom športe si dosiahla vysokú športovú úroveň, ktorá Ti ponúka skvelú športovú kariéru. Aké sú Tvoje životné vízie?

Chcela by som sa zúčastniť nejakých veľkých súťaží a podľa mojich možností a aktuálnej formy dosiahnuť na nich aj lepšie výsledky. Streľba by som sa chcela venovať ešte aj počas štúdia na vysokej škole a čas ukáže, akým smerom sa bude uberať môj život potom.

Preteky závodných dronov

Futbalové ihrisko vo Zvolenskej Slatine sa dňa 11. septembra premenilo už po tretíkrát na závodnú trať pretekov dronov s názvom TJtech & Hellgate race.

Počasiu nám prialo a na závodoch sa aj napriek náročnej povodovej situácii zišla slovenská špička v počte 16 pretekárov, z ktorých až štyria pochádzali z nášho športového klubu. Najlepšie umiestnenie, a to fantastické štvrté miesto, dosiahol mladý pretekár Štefan Golian, ktorý zaznamenal medziročný skok o päť priečok a v svojom najlepšom kole dokázal v priebehu jeden a pol minúty preletieť popod všetky bránky až štyrikrát, čo pokladáme za neuveriteľný úspech. Za ním nasledoval na 12. priečke Daniel Maľa a 14. priečku obsadil Dušan Hronec.

Celkovým víťazom pretekov sa stal Martin Jenis z Levíc. Druhé miesto obsadila stálica Kajo Hudák z Bratislavy a tretie miesto Daniel Viskup rovnako z Bratislavy.

Za príjemný priebeh závodu by som sa chcel poďakovať Kajoovi Hudákovi, ktorý predviedol rýchlu performance so svojím 13-palcovým dronom s názvom Harpia (viď foto), a Marekovi Kamenskému, ktorý priniesol nový vietor, s čím osviežil tento horúci deň. Rovnako moja vďaka patrí futbalovému klubu Zvolenská Slatina za perfektné zabezpečenie ihriska. Dúfam, že sa minimálne v rovnakom zložení stretne aj o rok.

Daniel Maľa